

عنوان مقاله:

بررسی حق متهم مبنی بر داشتن وکیل در مرحله تحقیقات مقدماتی در قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392

محل انتشار:

کنگره بین المللی جامع حقوق ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرزانه - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

محمدعلی جاهد - دکترای حقوق جزا و جرم شناسی، عضو هیات علمی گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

خلاصه مقاله:

متهم به عنوان یکی از افراد جامعه در یک نگاه کلی و جامعه شناسانه کسی است که گمان می رود هنجارهای اجتماعی را زیر پا گذاشته و به حقوق دیگران تعرض کرده است، اعم از این که حق شخص خاصی را نادیده گرفته یا این که حقوق عموم جامعه را پایمال کرده باشد. چنین فردی وقتی وارد سیکل کیفری می شود، انتظارش از عوامل دستگاه قضایی این است که حقوق او را مراعات کنند. حق داشتن وکیل یکی از اصول دادرسی عادلانه می باشد، لذا این حق متهم است که در جریان دادرسی با انتخاب وکیل، آزادانه از خود دفاع کند و در یک دادگاه بی طرف و بر اساس یک دادرسی عادلانه و منصفانه به اتهام او رسیدگی شود. اغلب متهم، از حقوق قانونی خود مطلع نیست و نمی تواند ادعاهای خود را آن گونه که باید و شاید به سمع مقام قضا برساند. از این رو حق داشتن وکیل یکی از تضمینات حقوق دفاعی متهم است. در قوانین آیین دادرسی کیفری 1290 و 1387 حضور وکیل برای متهم، تنها و به صورت محدود، نزد بازپرسان و دادیاران تحقیق پیش بینی شده بود، ولی این امر در مرحله کشف جرم (یعنی نزد ضابطان دادگستری) پذیرفته نشده بود. قانون جدید با پیروی از حقوق فرانسه، امکان حضور متهم را نه تنها در نزد بازپرس، بلکه هنگام تحت نظر قرار گرفتن نزد ضابطان دادگستری را نیز پذیرفته است. بنابراین ما در پژوهش حاضر برآنیم به بررسی حق متهم بر داشتن وکیل در مرحله تحت نظر و مرحله تحقیقات مقدماتی که یکی از اصول دادرسی عادلانه بوده و به نوعی با حقوق دفاعی متهم سرو کار دارد، بپردازیم.

کلمات کلیدی:

وکیل، تحقیقات مقدماتی، تحت نظر، آیین دادرسی کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/634063>

